

Myttil, ny kvinna i fullmäktige

På andra plats på vänsterpartiets kommunfullmäktigelista står Ann Myttil Peter.

Myttil är okänd för de flesta i partiet trots att hon varit aktiv i Kommunistisk Ungdom under lång tid och medlem i vpk och vänsterpartiet i snart tio år. Myttil är född i Lund men uppväxt i en förort i Stockholm. Efter gymnasieskolan flyttade hon tillbaka till Lund för att gå på socialhögskolan. Hon gick med i KU där hon haft uppdrag som kassör och ledamot i distriktsstyrelsen. Myttil har också suttit i KU:s centrala valberedning.

Sen blev det dags för två barn som nu är sex och åtta år gamla. Det blev det en lång paus i det politiska arbetet fram till förra året då hon valdes in i styrelsen i vänsterpartiet i Lund. Hon är 33 år. Och nu väntar alltså kommunfullmäktige.

– Jag vet inte hur det här ska gå ihop, säger hon eftertänksamt. Jag tycker det är viktigt att man kan jobba med politik samtidigt som man har barn och arbete. Men det är ingen ekvation som är lätt. Sex timmars arbetsdag är ett mycket

viktigt krav för partiet att föra fram i valrörelsen, tycker Myttil. Det handlar om att det ska vara rimliga villkor.

Rättvisa

Det är väsentligt med rättvisa. Det var rättvisekänslan som förde Myttil till vänstern. Känslan för att alla ska ha samma rätt oavsett vilka villkor man fötts under. Alla ska ha samma rätt till utbildning och kunna försörja sig.

– Så är det inte idag. Därför är det viktigt att vänsterpartiet finns.

Kvinnor på kommunala uppdrag byts ut fortare än män. På vänsterpartiets fullmäktigelista är det en man på varannan plats och en kvinna på varannan. Alla männen på en bra bit ner på listan är rutinerade kommunalpolitiker med lång erfarenhet av tunga uppdrag. Kvinnorna däremot är nya inom kommunalpolitiken och har varit relativt lite aktiva även i andra partisammanhang.

– Det är ett stort problem, tycker Myttil. Kanske beror det på arbetsformerna. De vanliga mötesformerna med ordförande och att begära ordet och vänta på sin tur

tills man glömt vad man skulle säga passar inte kvinnor. Och våra åsikter blir ibland inte bemötta eftersom vi uttrycker oss på ett annat sätt än män.

Gärna kvinnolista

Myttil hade gärna sett en kvinnolista i årets val. Det hade kunnat ge förutsättning för andra former och idéer. En kvinnolista i sig hade kunnat motivera fler kvinnor att ställa upp. Kvinnor agerar oftare i grupp eller i par.

– Vi är inte så vana vid att synas själv. Vi behöver det stödet som andra kvinnor ger.

Till vardags arbetar Myttil som ADB-sekreterare inom barnomsorgen i Malmö. Egentligen är hon socionom och har arbetat inom individ- och familjeomsorg. Hon arbetade på flera olika ställen och överallt irriterades hon av att man hade datautrustning som inte var anpassade till det den skulle användas till. Så när hon var föräldraledig passade hon på att läsa ADB.

– Jag ville inte vara i händerna på teknikerna. Det är viktigt med

folk med verksamhetsbakgrund som också kan hantera tekniken.

Starka, eller svaga

Politik blir svårare och svårare med åren, tycker hon. Saker och ting är inte enbart svart eller vitt.

– Det är min starka sida – eller min svaga – att jag vrider och vänder på det. Det är svårare att driva politik när man nyanserar.

Maken heter Daniel Huledal, kommunalpolitiker för vänsterpartiet i gat- och trafiknämnden.

Kajs

Klassresenär på Boklådan

I måndagskväll trängdes många klassresenärer på Boklådans författarafton för att lyssna på Mats Trondman. Han var där för att berätta om sin nyligen framlagda doktorsavhandling "Bilderna av en klassresa".

Mitt i den akademiska världens högborg, en bokhandel, stod Mats Trondman och raljerade över de s.k. intellektuella normer för den accepterade, goda smaken; de rätta böckerna, den riktiga konsten, den goda musiksmaken osv. I akademiska kretsar gäller det att visa att man har koll på allt, nämna de rätta namnen, känna till de senaste böckerna, förutsätta att alla runtomkring känner till innehåll och detaljer. En ytlig kunskap och känsla för spelets regler är ofta tillräcklig för att platsa i denna miljö. Till normerna hör också att inte ställa för många frågor. Dessa kan på ett genant sätt för båda parter avslöja ihålligheten i spelet.

Fil dr flyter ovanpå

Bara en klassresenär av Mats Trondmans kaliber (doktor och allt) kan kosta på sig att bryta nor-

men och "dra ner byxorna på den akademiska kulturen". För den genomsnittliga klassresenären är vägen dit lång och mödosam. Bara den som känner sig trygg och accepterad i den nya miljön vågar bryta normerna.

Klassresenären reser inte i husvagn

Vägen in i den nya klassen kallar Mats Trondman för inbrytningsprocessen. Studierna är sällan det stora problemet. Ofta klarar klassresenären dessa med glans. Det sociala livet ställer till mera bekymmer. För att bli accepterad här stressar klassresenären livet ur sig med att springa och slå upp i lexikon alla de författare och konstnärer som man bör känna till, läsa de rätta böckerna, åka till Louisianas konstupställningar, lära sig de rätta vinsorterna och så vidare. På vägen mot accepterandet kommer klassresenären många gånger att bli utsatt för iskallt, tyst förakt från omgivningen för sin totala smaklöshet. Detta kallar Mats Trondman för symboliskt våld. Kommer han dragandes med en

flaska Rosita till en ost- och vinfest är han fullständigt bortgjord. Att åka på husvagnssemester är också tecken på total brist på förfining. Bara värt förakt. Att åka till Europas huvudstäder och springa på museer visar att man har utvecklad smak och passar in i den borgerliga normen.

Resans mål: hemlöshet

Vad blir resultatet av en klassresa? Mats menar att den kan beskrivas i det sociologiska begreppet "the marginal man" myntat av sociologer i Chicago på 30-talet. Klassresenären hamnar mellan två kulturer och känner sig inte riktigt hemma någonstans. Han känner sig utsatt för förakt från den nya klassen, men har avlägsnat sig alltför mycket från sin hemmiljö för att känna sig hemma där. Att ständigt längta hem blir klassresenärens lot. Vad är det då som Mats Trondmans klassresenärer uppskattar från sin ursprungsmiljö? Ibland beskriver de det som ärlighet, enkelhet och solidaritet. Något värt att längta efter, men kanske en idealiserad bild efter en

lång och mödosam resa.

Omvänd klassresa aktuell på 90-talet

I diskussionen efteråt ställdes någon i publiken en fråga om det forskas på de individer som upplevt motsatsen till en klassresa, d.v.s. fallit nedåt i den sociala hierarkin. Enligt Mats Trondman är inte mycket gjort på detta område. Psykologiskt kan detta vara ännu svårare än en klassresa uppåt, som trots alla problem kan upplevas som en triumf. På 60-talet hade många unga människor möjligheter att flytta fram sina sociala positioner. Den offentliga sektorn byggdes ut och gav nya möjligheter till arbete och samtidigt underlättades finansieringen av universitetsstudier. Idag är situationen annorlunda. På 90-talet gäller det omvända för många unga. De har inte chans att nå samma positioner som sina föräldrar. Vad händer med dem? Kommer de att känna sig misslyckade och förtryckta? Var gör de av sin vrede? Ett intressant forskningsfält där det finns mycket kvar att göra.

Sm

Hotad nationell frihet 1940 och idag

Lars-Arne Norborgs appelltal på Mårtenstorget i lördags

Det är den 9 april idag. Ingen av oss som är gamla nog att ha upplevt 9 april 1940 kan någonsin glömma den dagen. Själv satt jag på mitt studentrum Sättaregatan 10 (Väster) med huvudet fullt av tänkbara tentamensfrågor, när min snälla värdinna Lilly Nilsson gjorde något mycket ovanligt. Hon knackade på dörren medan jag läste och sa: "Har inte kandidaten hört vad som har hänt? Tyskarna har tagit Danmark och krigar nu i Norge?" Jag ville inte tro henne. Inte kan man väl ta två länder på en dag? Jag måste ta cykeln och fara ner till Sydsvenskans depeschfönster, vår snabbastnyhetskälla på den tiden. Men det var sant. Under morgontimmarna hade både Köpenhamn och Oslo, huvudstäderna i våra västliga grannländer, fallit i de tyska nazisternas händer. Sverige var inringat. När skulle turen komma till oss? Fanns det i hela världen någon som kunde stoppa Hitler?

Den dagen lärde vi oss, om vi inte vetat det förr, vad det betyder att vara ett fritt folk, att vara herrar i eget hus. Hur viktigt det är att det är vi själva och inga andra som får bestämma hur vi ska ha det här, i vårt eget land. Att utan nationell frihet är vår demokrati inget värde. När inkallelseorderna sedan kom, knotade vi inte. Vi gjorde vår plikt gärna.

Största politiska upplevelse

Den gången gick faran över för vårt vidkommande med mycket tur och någon skicklighet från vår sida, men framförallt tack vare enorma offer från andra folk. Enbart i Sovjetunionen fick 20 miljoner människor offer i kampen mot fascismen. Demokratien segrade och här i Sverige kunde vi trots strider och motsättningar, precis som det skall vara i en demokrati, bygga upp ett välfärdssamhälle som vann beundran runt om i världen, ett samhälle där alla som ville ha ett arbete kunde få det. Ett samhälle som fördelade det materiella goda, inte rättvist men rättvisare än någonsin förr och någon annanstans. Där tillgången till undervisning, sjukvård och social omsorg inte bestämdes av marknaden utan av behoven, där kvinnorna blev mindre beroende och mera jämställda än tidigare. Inte ett fullkomligt samhälle, långt därifrån, men ett samhälle med mänskligt ansikte och med möjligheter att genom demokratiska beslut utvecklas och bli ännu mänskligare. Jag tror att många kan förstå mig om jag säger att det har varit en av mina största politiska upplevelser genom åren att se detta samhälle födas och utvecklas och att nästan inget offer är för stort för att försvara detta samhälle mot yttre och inre hot.

Spöken i Europa

Men är det svenska välfärdssamhället verkligen hotat idag? Inte i den mening som det var den 9.4.1940. Ingen främmande makt hotar längre med vapenmakt vår nationella frihet. Den ryska björnen, som vi tidigare har brukat misstänka för dolska avsikter, har enligt vår egen militära sakkunskap blivit ålderdomsskröplig och tycks inte kunna vålla oss större skada även om han ville.

Nej, finns det ett hot så kommer det nog inifrån. Det händer saker i dagens Europa som kan få, inte minst oss som var med 9 april 1940, att känna oss spökrädda. Ja, det går verkligen spöken omkring i Europa, som Marx skrev en gång. Men nu är det inte längre kommunismens spöke utan nyfascismens och rasismens spöke. Ett nyfascistiskt parti vinner stora framgångar i valet i det gamla fascistlandet Italien. Inte går det dåligt för de tyska "republikanerna" heller. Synagogor brinner, flyktningförläggningar angrips. Tvärs emot överväldigande historiska vittnesbörd förnekar man att jedeförintelsen alls ägt rum. Och detta är inte bara något som vi läser om i tidningarna. Det händer i vårt eget land, i vårt eget landskap Skåne, kanske i vår egen närmiljö, där det sprids obestyrkta, fientliga upp-

gifter om våra invandrare och flyktingar. Om inte detta är ett hot mot den svenska demokratin och välfärdssamhället, så vet inte jag vad som skulle vara det.

Och hur är det med EU, Europeiska unionen? Kan den var ett hot mot vår demokrati, mot välfärdssamhället? Kan det vara så som nejsidan säger, att vi håller på att helt frivilligt skriva bort den nationella självbestämmanderätt som vi var beredda att slåss för 1940, visserligen till långt mindre skräckinjagande makter än det nazistiska Tyskland, men ändå... Jag kan tänka mig det och jag ska tala om varför.

EU och demokratin

Hur blir det med demokratin, om vi kommer med i EU? Hur mycket får vi bestämma själva om hur vi ska ha det här i landet? EU styrs idag inte särskilt demokratiskt. Ministerrådet består av en regeringsmedlem från varje land, men medlemmarna har röster i förhållande till sitt lands folkmängd (det sista förtigs i den EU-broschyr vi har fått i brevlådorna). Sverige får därmed 4-5 av 99 röster, dvs i procent ungefär samma inflytande som vänsterpartiet i Sveriges riksdag. EU-kommisionen består av höga ämbetsmän, som inte är folkvalda men så myc-

forts sid 4

Nödvändighet och verklighet

Om nödvändigheten av miljöanpassning av samhällsplaneringen handlade Agenda21-mötet på Djingis Khan den 7 april. Det gäller byggande och boende men också stads- och trafikplanering i ett större perspektiv.

Eva Kristensson från Byggnadsnämnden där man följer debatten och gör en del studier inledde mötet. Hon tryckte på att diskussionen om ekologiskt byggande har breddats. Detta speglar en förändrad syn på miljöproblemen. Förbrukningen är nu lika intressant som produktionen. Recipienterna lika viktiga som resurserna. Det innebär att helheten i samhällsplaneringen blivit den stora utmaningen för 90-talet.

Byggandet resurskrävande

I Europa svarar bygg- och bostadssektorn för ca 50 procent av resursförbrukningen. Ser man på byggnader i sig är lösningarna för naturanpassning olika beroende på läge, klimat och andra förutsättningar. Andelen nybyggnation per år motsvarar mindre än 1 procent av beståndet. Det är därför nödvändigt att anpassa även de befintliga bostäderna. Processerna för renovering, ombyggnad och förvaltning måste förändras. Miljöanpassning gäller främst energi-

besparing, sunda material och en lång livslängd för byggnaderna. Ett annat område är hanteringen av byggavfall. Liksom på andra områden diskuteras producentansvar och miljömärkning av byggmaterial är på gång. Med detta arbetar bl a KTH och Konsumentverket. Vissa byggföretag har också tagit egna initiativ.

Ekologiskt byggande

Det som hittills hänt avseende ekologiskt byggande är i huvudsak begränsat till s.k. ekobyar. Eva berättade om några exempel. Det första området i Sverige var Tugelite, Karlstad färdigt 1984. Därefter byggdes Solbyn i Lund 1987. Det tredje exemplet var Myrstacken i Toarp utanför Malmö. Dessa har samtliga främst gällt energihushållning genom passiv solenergi och extraisolering men även multitoaletter, jordkällare och odlingslotter. Dessa experiment har efterhand blivit mer ambitiösa och tekniskt utvecklade och med inriktning på kretslopp och slutna system.

Min egen kommentar till Evas redovisning är att dessa experiment är värdefulla men att helhetssynen saknas. De boende i dessa områden är t ex ofta beroende av bil för att ta sig till och från arbetet. Risken

finns att ekobyar som begrepp gör att ekologiskt byggande betraktas som exklusivt och därmed marginellt. Så länge erfarenheterna inte slår igenom i de stora volymerna uppås inte mycket.

Eva tipsade slutligen om litteratur på området bl a en antologi som heter Biologi och bosättning med Per Berg som redaktör. Läsvärda är också Byggnadsnämndens rapport Ekologiska utgångspunkter för planering och byggande samt Miljö värdsberedningens betänkande om Kretslopp, SOU 1992:42.

Verkligheten i Lund

Efter dessa visioner var det dags att se på verkligheten i Lunds kommun. För det ändamål fanns Åke Hellström från Stadsarkitektkontoret på mötet. Han berättade om kommunens riktlinjer i översiktsplaneringen. Inget sägs där om ekologiskt byggande. Planeringen sker med utgångspunkt från PBL och Naturresurslagen. I översiktsplanen finns teser om långsiktigt god hushållning och om satsningar på kollektivtrafik, det är allt. I ett exempel på fördjupad översiktsplan uttalanden gjorts om mera ekologisk inriktning, Örtofta-Hästad. Vilka krav skall då ställas upp i

samband med bl a Agenda21-arbetet, undrade Åke. Byggnadsnämnden har tagit fasta på och arbetar med en motion från miljöpartiet som kräver miljöanpassning av bostäder.

Kravlista

En kravlista skall tas fram och kraven skall formuleras i nästa översiktsplan. Hittills har varken politiker eller tjänstemän ställt några krav på byggherrarna, trots att stöd för detta finns i lagstiftningen. Varför drivs då inte kraven hårdare. Troligen är politikernas tryck fortfarande för svagt samtidigt som byggarna vill undvika extra kostnader. Många på mötet betonade att Lund har förutsättningar att förändra detta eftersom kommunen är attraktiv och expansiv. Vi kan vara tuffare mot både företag som vill flytta hit och de byggherrarna som engageras i nya bostadsområden. Områden som Solbyn eller Myrstacken hade kunnat ligga på Östra Torn eller vid Norra Sjukhuset. Stora strukturella förändringar är en nödvändighet. Riksdagens miljömål kräver detta. Länsstyrelsen säger att målen inte kommer att nås med nuvarande utveckling. Kan nödvändigheten bli verklighet? Det beror i hög grad på oss i Lund.

Anders Ebbesson

Kvinnokroppen - en handelsvara

Vi lever i ett samhälle med en penningekonomi, allting går att köpa och sälja. En av de mera inkomstbringande handelsvarorna är kvinnokroppen. Kvinnans kropp separerad från hennes själsförmågor och intelligens förekommer i många sammanhang. I de flesta fall används kvinnokroppen som en inkomstkälla, ofta en lukrativ sådan, av män.

Både naken och påklädd

Det går att tjäna pengar både på den nakna och den påklädda kvinnokroppen. Den nakna kroppen förekommer främst inom porrindustrin och dess många förgreningar, men också inom konsten, reklamvärlden och till och med inom mode- och popvärlden. Den påklädda kvinnokroppen håller ett stort antal industrier igång, från de stora modehusen i Paris till hela klädindustrin som också inkluderar underkläder, skor och andra tillbehör. Kvinnans kroppsvård har skapat enorma industrikomplex inom försäkningsbranschen med salvor, krämer och smink. För att hålla kroppen ungdomlig och vacker krävs idag en bantningsindustri och en plastikkirurgiindustri.

Inklämd i mansbilden

De flesta av dessa industrier ägs och drivs av män, vinsterna hamnar därför också självklart i mäns fickor. Grundsynen män har om kvinnokroppens utseende och behov styr naturligtvis de produkter de framställer. Mannen har skapat sig en idealbild av kvinnan och kvinnor försöker klämma in sig i de av männens idealbild skapade produkterna. Kvinnors egna behov har varit omöjliga att ta fram i dagsljuset, det mångåriga trycket utifrån på vad kvinnor skall vara har hindrat dem. Kvinnors egna behov är ett för kvinnor helt outforskat område.

Ta över kvinnoindustrin

På 1970-talet startades i USA en kampanj som kallades TAKE BACK THE NIGHT. Kvinnorna hade tröttnat på att inte kunna gå ut på kvällarna utan att riskera att bli ofredade. Jag skulle vilja starta en annan kampanj: ATT ÅTER-

Var-dags-bön

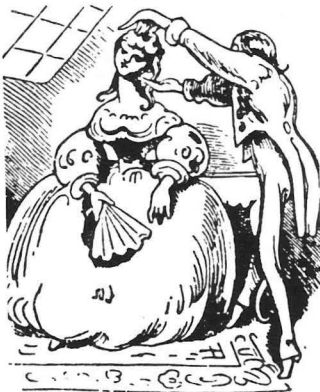
Lyft stressens eldkrans från mitt trötta huvud och fläta mig en krans av nåd som varje dag förnyas

"Dubbelarbetande småbarnsmormor"

ERÖVRA KVINNOKROPPEN. Den enorma industri som har kvinnokroppen som inkomstkälla finns det ju inte någon möjlighet för kvinnor att inom en snar framtid förändra. Det första steget bör i alla fall vara att vi teoretiskt tänker oss in i att kvinnor tar över kvinnokroppsindustrin. Kvinnan är ju den som är mest kapabel att bedöma sina egna behov. Någon kanske undrar varför jag inte nämner att också manskroppen är en handelsvara. Skillnaden består i att det är män som äger manskroppsindustrin. Eftersom ägarna är män vet de vad andra män behöver och önskar sig och de har full kontroll över sina produkter och kan se till att manskroppen inte exploateras.

Kvinnor ifrågasätter

Med kvinnliga ägare till bl a porrindustrin och klädindustrin kommer verksamheterna troligen i början att fortsätta på i stort sett samma sätt som tidigare. Allt eftersom erfarenheten ökar ökar också självförtroendet. Intresset att förändra växer, och varje industriägare får en ny syn på sin egen kropp och blir medveten om att även andra kvinnor ifrågasätter den manliga idealbild de tidigare försökt leva upp till. Kort sagt, vi kommer att få ett nytt sorts samhälle. Hur det kommer att se ut får framtiden utvisa, om en kvinnoålder eller två.

Porrtidningarna bort i USA

Ett steg i rätt riktning såg jag häromdagen i en tidning. Den amerikanska filmstjärnan Glenn Close har köpt en tidningsaffär i Bozeman i Montana och det första hon gjorde var att ta bort alla porrtidningar från hyllorna.

Vad jag egentligen vill säga med det här är att inte förrän vi kvinnor själva bestämmer över våra kroppar kan vi få de grundläggande samhällsförändringar, och bestående sådana, som måste till för att vi skall få den jämlikhet vi eftersträvar.

© Ingegerd Wedin

Fantomen – och Diana?

Fantomen är inte längre lönsam. Hans sociala profil har blivit boven i dramat anser serieförlaget. Diana och tvillingarna ska dra sig tillbaka för att ge plats åt en tuffare mans- och hjältestil. Och därmed ska försäljningssiffrorna höjas. Så resonerar förlaget. Men hur ska det gå för Diana och barnen? Vem bryr sig?

Ja, egentligen behöver man inte bry sig om tecknade figurer om det inte vore så att Dianans öde faktiskt delas med många kvinnor i de industrialiserade länderna.

Min första erfarenhet av socialt arbete är från början av 60-talet. Unga flickor kunde placeras i "hem för obemärkta". På vet idag vad uttrycket står för och väl är det. Flickor som blivit gravida, gömdes i en familj på avstånd från hemorten för att inte skämma ut sig eller sin familj. Vid flera tillfällen kom jag till förlösningsavdelningen för att hämta det nyfödda barnet, som direkt skilts från modern, och placera det på ett av de överbelagda spädbarnshemmen i länet. Med mig från förlösningsavdelningen hade jag den nyblivna moderns medgivande till adoption och därmed definitiva farväl till barnet. Hundratals barn blev på detta sätt årligen utplacerade i adoptivhem.

Abort medgavs endast om förlösningen skulle hota kvinnans liv. Preventivanvändningen hade inte kommit längre än till pessars och "säkra perioder". Att tala om

sex gjordes mest i form av manliga skämt.

De familjepolitiska åtgärderna förutsatte far-mor-barn. Att vara ensamstående ung mor var nästan en omöjlighet om inte ens föräldrar ställde upp. Ensamstående förälder definierades som ett socialt problem.

Slutet av 60-talet och hela 70-talet blev därför ett oerhört starkt genombrott för kvinnor att ha makt och möjlighet över in sociala situation.

Men precis som för Fantomen och Diana ifrågasätts nu om den sociala profil, som bidragit till kvinnors och mäns förändrade roller, längre är lönsam. Många politiska förslag och beslut är idag riktade mest mot kvinnor (pensionsförslaget, pigreformen, indragningar i den offentliga sektorn etc).

I USA och England pågår en hård kampanj som riktar sig mot ensamstående mödrar som kapabla fostrare av barn. Efter att två 10-års pojkar slagit ett litet barn till döds och dessa pojkar visade sig vara söner till ensamstående mödrar, har en hårresande häxjakt drivits mot ensamstående mödrar i allmänhet. De påstås utgöra ett hot mot barns utveckling. Med andra ord – de utgör ett socialt problem!

Hur ska det gå för Diana och hennes medsystrar? Vad tycker Fantomen?

Gunlög Stenfelt

Kär park har många namn

I planeringsrummet på dagis sitter vi, tre "fröknar", och planerar veckans verksamhet. "Vi kan väl gå till parken bakom stationskarlahusen", föreslår jag. Mina kollegor tittar oförstående på mig. "Holmgrenska tomt", prövar jag och de ser lika frågande ut. "Parken mellan Fjellievägen, Fasanvägen och idrottsplatsen", preciserar jag.

"Jasså, du menar den Blåa parken", säger Jeanette och så är vi då alla tre på samma plats i våra minnen.

Det är just nu i dessa aprilveckor, som parken är blå. Blommande scilla ger marken sin färg. Under tidiga vårvintern skulle den förr ha kunnat kallats den Gula parken för då var den täckt av vintergäck. De senaste åren har dock vintergäcksbeståndet reducerats kraftigt och i år kunde jag endast se spridda örter av de gula blommorna.

Först blev marken gul av vintergäck, sedan blå av scilla och därefter gul och vit av vit- och gulsippor.

Vi är dock många Västerbor som inte har kunnat motstå frestelsen att hoppa av cykeln och plocka en vårbukett till köksbordet. Var och en av oss har förmodligen intalat sig själv att det inte kan göra något att bara jag plockar med mig några blommor av denna myckenhet. Vi

är kanske tusen Västerbor som varje vår tänker så.

Nu innan löven slagit ut ser man rakt igenom parken. Man ser folk som rör sig på gångarna, man ser barnen som springer mellan träden och man ser husen på andra sidan.

Så blir parken snart grön och då blir allt fördolt. Nu hörs vinden i träden och råkorna kraxande. Det låter som råkorna har stormöte. Först kraxar ett par, sen faller fler och fler in och då när det låter som om alla talar i mun på varandra är det ett par som kraxar högre än alla andra och skränet avtar för att sen återigen ta ny fart med ett par stämmor. När jag cyklar förbi under mörka höstkvällar inbillar jag mig att där i skydd av gul-brunfärgad växtlighet och råkors väsen har Västers ögaringsmän sin tillhåll.

Men nu är det vår och på torsdag bestämmer vi utflykt till Blåa parken. Saft, skorpar och lappar packar vi ner i ryggsäcken. Vi vet att med barnens fantasi kan lilla kullen bli ett berg, blommorna ett hav och liggande trädet en båt.

En förälder står senare och läser på vår planeringskalender, där vi skrivit promenad till Blåa parken. "Var är det", frågar hon. Jag förklarar. "Jasså, Lilla skogen", säger hon och ler.

A-S L

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år insänt på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svarbrödersg. 3. Tel 046-11 51 59 onsdag e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

20 års vänsterdemonstrationer och blåsmusik: Johan Lönnroth i Lund första maj

Vänsterpartiets vice ordförande Johan Lönnroth talar i Lund på första maj, som VB tidigare har meddelat. Ett slag hotade vissa komplikationer men nu är de utredda. Demonstrationen avgår traditionsenligt från Clemens-torget kl. 14 och en halvtimme senare börjar mötet med Lönnroth på Stortorget. Extra mycket musik blir det i år för Röda Kapellet tjugoo.

Men även förstamajdemonstrationerna med vänsterpartiet i Lund som huvudarrangör fyller tjugoo år, och det finns ett klart historiskt samband. Röda Kapellet startade som en tillfällig första-majorkester.

Johan Lönnroth

Johan Lönnroth talar även i Malmö och på förmiddagen gör han t.o.m. en utflykt till Sjöbo, där en nystartad lokalavdelning genomför vad som säkert är den första v-manifestationen i den ortens historia. Annars är han riksdagsledamot för Göteborg och nationalekonom, en av arkitekterna bakom vänsterpartiets nuvarande

"ansvarsfulla" budgetpolitik.

Förra året medverkade han på ett appellmöte i Lund (och initierade en spontan torgdebatt med Annika Annerby Jansson, m) och debatterade EU med Rolf L. Nilson. Johan Lönnroth är mot svensk EU-anslutning och varnade nyss i en stor DN-artikel för kostnaderna. De sydsvenska tidningsläsarna har annars noterat hans polemik med Bo Hammar, i måttfulla ordalag men med stor saklig tyngd, om vänsterpartiets eventuella pålitlighet som koalitionspartner.

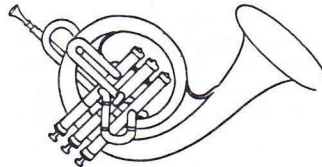
Vänsterpartiet satsar alltså på Skåne och Lund när man skickar hit sin vice ordförande på första maj. Lunds socialdemokrater får nöja sej med den rätt anonyma lokala förmågan Bo Bernhardsson.

Röda Kapellet

Det blir alltså det tjugonde året som Röda Kapellet spelar på vänsterdemonstrationen. 1974 hette kapellmästaren Lars Fryksén. I år medverkar han åter på grund av de jämna åren. Annars är han sen åtskilliga år kulturchef i

Karlskrona kommun. Röda Kapellet räknar med att även andra av de drygt tvåhundra personer som genom åren har strömmat igenom orkestern dyker upp i år. Kanske kan man slå den tidigare rekordnoteringen från första maj 1976 då orkestern omfattade 56 personer.

Både om Röda Kapellets tjugooårsfirande och första maj kan VB rapportera i kommande nummer. Det kan redan aviseras att det som vanligt blir ett Öppet hus i stadshallen. Ett arbetsmöte på v-lokalen söndag 24.4 kommer att iordningställa banderoller, affischer och annan sedvanlig rekvisita.

forts från sid 2

Hotad nationell frihet

ketmer tillgängliga för ekonomiska starka lobbygrupper. Europaparlamentet är bara rådgivande, har 518 folkvalda medlemmar, varav samtliga svenska partier skulle få ca 20. Dessa organ ställer sedan upp regler som alla medlemsstater måste underkasta sig, även om de strider mot egna landets lagar. EU-kommissionens ordförande Jacques Delors: "Det blir en chock för medlemmarna i den nationella parlamenten när det går upp för dem att inom de kommande tio åren 80% av all ekonomisk, social och skatteteknisk lagstiftning kommer från EG och inte från de lagstiftande församlingarna i medlemsländerna". Kommer vi med i EU, har systemskiftet kommit för att stanna, det må gå i de svenska valen hur det vill. Men hur gick det med demokratin?

Nya vietnamkrig

"Freden är det högsta målet för en upplyst regering", sa en gång Karl XIV Johan. Han visste vad krig var, den gamle revolutionsgeneralen, det är därför hans ord har en sådan tyngd. Karl Johan lade grunden till en tradition av svensk freds- och neutralitetspolitik, som har varat ända in i vår tid. Den har visst haft sina skavanker, men den har ändå lyckats nå sitt viktigaste mål:

hålla oss utanför krig. Kan vi i längden fortsätta med det om vi blir medlemmar i EU? Det är långtifrån säkert. Starka krafter inom EU vill nämligen inte nöja sig med den ekonomiska gemenskapen utan styr mot en utrikes/försvarspolitisk union, ett Europas förenta stater. Som gammal historiker kan jag bara säga, att jag inte känner till något exempel på att en stat av den storleksordningen någon längre tid har kunnat undgå att invecklas i militära konflikter. Redan har röster höjts för att EU ska skaffa sig en brandkårsstyrka som ska kunna sättas in var som helst i världen där unionens ekonomiska intressen kräver det. Den mot tredje världen relativt positiva politik som Sverige förde under Olof Palme är det slut med om vi blir EU-medlemmar. Vi kommer knappast att undgå att dras med i "smutsiga krig" åla Vietnam. Därför säger v nej till EU.

Tillväxt

En stark drivkraft bakom EU, kanske den starkaste, har hela tiden varit att få fart på tillväxten i Europa, så att vår världsdels ska kunna konkurrera med USA, Japan och de nyindustrialiserade länderna i Sydostasien. Nästan all EU-lagstiftning syftar till att göra Europa till en riktigt välsmord tillväxtmaskin. Men en tillväxtmaskin måste också

vara en trafikmaskin, tror man, och därför byggs det vägar i Europa som aldrig förr. Som ett led i anpassningen till EU byggs det vägar också i Sverige. Vi får Öresundsbro, Scan-link och Dennispaketet.

Bättre än sossarna

Vänsterpartiet vill gå på två ben, ett rött och ett grönt. Den röda färgen står för jämlikheten och jämställdheten, den gröna för miljön. Det finns också andra partier som vill föra en radikal miljöpolitik, men kombinationen av båda tror jag vi är ensamma om. Om du t.ex. säger att socialdemokraterna också är rätt bra på jämlikhet och jämställdhet, så är det väl i stort sett rätt, men du får inte glömma bort att de också är för sådant som Öresundsbron, Dennispaketet och svensk EU-anslutning. Dessutom tror jag att själva existensen av ett vänsterparti gör socialdemokraterna till ett mycket radikalare parti än de annars skulle vara. Om vänsterpartiet skulle falla ur riksdagen skulle vita rosor och betongossor ta överhanden inom det stora partiet och hela Sverige skulle vridas radikalt till höger. Om du inte vill det, har du all anledning att sätta dig in i vår politik och om du gillar den i höst lägga din röst för vänsterpartiet. Då gör du ditt för att försvara Sveriges frihet och Per Albins folkhem.

Aase Bang till Lund

SKV och ABF inbjuder till ett möte om **KVINNOKAMP** på 90-talet *tisdagen 19 april kl 19* på Laurentiigatans Dagcentral, S:t Laurentiig 18. Mötet är en fortsättning på förra årets väbesökta debatt med Berit Ås. I år deltar Aase Bang och Zaida Hagman som är ordförande resp sekreterare i SKV.

Nu drabbas kvinnorna av det ena bakslaget efter det andra. Löneskillnaderna mellan könen ökar, kvinnorepresentationen i politiken har minskat, arbetslösheten drabbar i första hand kvinnorna. Vad tidigare kvinnogenerationer har kämpat sig till, måste vi återerövra.

Vänsterforum blir ny förening?

Lördagen 23 april samlas Vänsterforum i Norrköping. Folkets Hus, Per Albin-salen kl 12-17 under temat "Om arbetets mening".

Förslag att konstituera en förening med syfte att stabilisera ekonomi och verksamhet. Man tänker välja interimsstyrelse, stadgekommitte, anta målsättningsparagrafer och fastställa medlemsavgift (provisorisk).

Är du intresserad ska du anmäla dej till Margareta Olofsson tel: 08-785 91 00 (arb) 08-649 16 93 (hem)

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Sö 17.4 kl. 17 harmonilära med Håkan Carlsson, Kapellsalen. Kl. 18.45 rep med Birgit Stare inför appellmöte 23.4 och första maj - spelschema kommer att utdelas. Anmälan till Elisabeth inför Berlinresa 7.5.

VÄNSTERPARTIET. Må 18.4 kl. 19 förstamajkommittén, v-lokalen. Kl. 19.30 medlemsmöte samma plats. Fortsatt diskussion om kommunalt handlingsprogram, om ungdomsarbetslöshet, Bengt-Göran Paradis inleder, om fritid, Göran Fries inleder.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Hillevi Andersson och Kajsa Theander

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund
Eller fax må-on: 046-123 123.
Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.
Tel red onsdag e 18: 046-11 51 59.
Telefon till redaktörerna:
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Kajsa Theander 046-13 28 40
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.